

Napló» belmunkatársa volt és színészeti szakcikkeket is írt.

Gáspár Iván, színész, sz. 1892. ápr. 20-án, Székesfehérvárt. Színpadra lépett 1920. szept. havában.

Gáspár (Gasparik) Jenő, színigazgató, sz. 1843. márc. 10-én, Szomolnokon (Szepes m.), megh. 1905. okt. 26-án, Miskolcon. Színésszé lett 1860. márc. 1-én, mint a szerelmes és társalgási szerepkör betöltője, Horváth Györgynél, Békésgyulán, hol első szerepe Sólom mester volt, »Bánk bán«-ban. 1870. júl. 10-én színigazgató lett. 1886-ban a bács megyei Topolyán megüli 25 éves jubileumát. Ezután Miskolcon telepedett meg, ahol csekély nyugdíjából éldegélt. Első neje: Gaál Amália, színésznő, Nyíregyházán »méreg által vetett véget életének (1871. okt. 9.), még pedig a színpadon, a közönség előtt üríté ki a halálos italt, midőn »Delilá«-ban azt a szerencsétlen leányt ábrázolta, kit kedvese elhagy. Játékát oly természeti hűség kísérte, hogy nemcsak a közönségre, de a színészekre is meglepő hatást gyakorolt.« »Borsod«, (Miskolc) 1871. okt. 26. sz.) 26 éves volt. — Második neje: Pázmán (Bizik) Franciska, színésznő, sz. 1885-ben, Nagyrőcén. Színipályára lépett 1873. máj. 10-én, Károlyi Lajosnál. A pályán 25 évig működött, majd 1905. aug. 1-én nyugdíjba ment. Elhunyt 1915. dec. 20-án, Miskolcon. Gyermekei: Jenő, színész, (l. o.) Amália, színésznő, sz. Nagyszentmiklóson, Kálmán, színész, (l. o.) Ilona, színésznő. (L. o.).

Gáspár Jenő, színész, sz. 1875. jún. 26-án, Hatvanban (Heves m.). Atyjánál, Gáspár Jenő színigazgatónál kezdte pályafutását. Már 15 éves korában gyermekszerepeket, azután siheder, később komikus szerepeket játszott. Későbbi igazgatói: Miklóssy Gábor, Mezey Kálmán, Szabó Ferenc, Balla Kálmán, Palágyi Lajos, kinél megünnepelte 30 éves jubileumát. Később Komjáthy János, Sebestyén Géza és Sebestyén Mihály voltak az igazgatói. Neje: Pálóczy Katalin, színésznő, sz. 1890. febr. 8-án, Hajdunánáson, megh. 1924. aug. 3-án, Kolozsvárott. Színpadra lépett 1913. szept. havában.

Gáspár Jenő, színész, sz. 1876. okt. 15-én, Szentgyörgyábrányban (Szabolcs m.). Színipályára lépett 1912. jún. havában.

Gáspár Jenő, író, sz. 1894. nov. 16-án, Szentléleken (Udvarhely vm.), régi székely nemes családból. A gimnázium elvégzése után teológiát hallgatott. 1913-ban az »Élet« c. fővárosi szépirodalmi napilap közölte húsz költeményből álló »Memnon vagyok a sivatagban« c. versciklusát, amely feltűnést keltett, úgy, hogy a lap szerkesztője, Andor József, külön méltató cikkben emlékezett meg a fiatal pappötáról. Versei ezután az »Élet« folyóirat egyes számaiban igen gyakran jelentek meg. 1916. őszén a budapesti egyetemen a bölcsészeti karra iratkozott be. 1918-ban, a forradalom kitörése után jelent meg a »Petronius búcsúdala« c. allegóriája, amelyet a Területvédő Liga százezer példányban nyomtatott ki. Az egyetem elvégzése után két éven keresztül a fővárosban tanárkodott. 1921. óta az »Új Nemzedék« c. napilap szerkesztőségének a tagja. A lapnál publicisztikai és kritikai munkásságot fejt ki. Három éven át a lap helyettes szerkesztője is volt. Ebben az időben szélesedett ki irodalmi munkássága is. Első kötete 1923-ban jelent meg »Örök hárfák« címmel. Ebben a kötetben költészetének legjavát foglalta össze. Ugyanabban az évben jelent meg »Sikolt a föld« c. regénye, majd 1924-ben a »Ciklon« c. regénye. 1924-ben az a kitüntetés érte, hogy a »Petőfi Társaság« tagjai közé választották. Ettől az időtől kezdve úgy is mint lírikus, úgy is mint elbeszélő dolgozik a napisajtóban és a szépirodalmi lapokban. Elbeszélései és versei az »Új Nemzedék«-ben, »Nemzeti Ujság«-ban, »Napkelet«-ben, »Élet«-ben és »Képes Króniká«-ban jelennek meg. Színikritikáit az »Új Nemzedék«-ben és a »Magyar Kultúra«-ban írja. 1925-ben hagyta el a sajtót »A kék sziget« c. szimbolikus regénye, amelyet spanyolra és németre is lefordítottak. 1926-ban jelent meg »Szónáták« c. regénye. Legújabb regényei: »Bíbor«, »Az aranypáva« és »Az Isten városa«. Most dolgozik »Piáno« c. verskötetének összeállításán. A »Petőfi Társaság« 1927-ben titkárává választotta meg.